

میر

اپنروتی ، اجتماعی ، فلسفی ، تاریخی ، ادبی مجموعہ در
شیمڈیالک اون بش کونڈہ نشر اولنور

— ۶۰۶ —

مندرجات :

توحید تدریسات مسئلہ سی والہیات فا کولہ سی	محمد امین
قابل .. (اجتماعی حکایہ)	جاہی
اورتہ آسیادہ تورکن	ملسمی ضبا
اوافق بر نظرہ	عبد الرئیس
سمرقند شہری	نور کستانی : رفت
حی بن یقطان .. (رومی تفرقہ) ..	بابا رہزادہ : رسید
کوئی مکتوب بری : محمد صدقی	سراب : قدریہ حسین
جنده : شرف کاظم	غزل بخشی الدین رائف

— شرقی . ملیحہ نوری — رومی

— یوجی بویوق جلیس — غزل : کامی

باقیاتی تحریکہ میں مدد و مشیندہ رہیں یہ افتدی خانہ نہ

رتوول ایچنده قاپیدن فیرلارلرکن، او زاقدن شدله طاقیدایان تفتک و متالیوز آتشلری
یکیدن اولوم صاحبجه باشلامشلردى.

ائیسیك قولاغنده قابلک سىی یکیدن چىلاامشدى. ارىڭ قوتلى و نفوذلى اليه
مرمرە حىڭ اولونغش كې انسانىك روحىه درىن قازىلش اولان ۋاتونك حكىمى يىنى
بوليوردى. جامى ۲۲ كانون ثانى ۳۳۰

اولى

سراب

۳

بىزفەد ایچون، دىكىرىيىڭ حىيات قىليەستىن بىلەتلىك، اوئىك وارلغەنە نفوذ
ايىدەرك شخصىتى بىلەتلىك محالدر. هانىكى بىر فەرە عاجز كىندى خەنايى درونى تامىلە
تعميق ايىدەبىلەمىشىدرەك آخرە حىيات قىليەستىن امەنلىك بىلەتلىك حقە. سلاختىدار
اولسۇن؟

بويالە غرورلى بىرادعادە بولۇنان انسانلۇر يالىكىز خىدە ايلە متابىلە ايىدىلىر.
ھەعلمك نهاتىيى عجزىنى ادرالىك، جەھالتنى اعتراف ايمىكىدر. عالمى، قويابىلەتلىك ئەننى
ايىسە سرابە آلدانقىدىن باشقە ھىچ بىرمعبا افادە ايتىز.
شرىيت، كىلەنک أڭ شەموللىي معناسىلە، نەهايىتسىز بىر «افشا» در؟ جەهاندە ھەشىخىن
مۆبد بىرانكىشا افدر. كاشتاڭ قانۇن فيضى اولان نىشۇونما، ھەموجۇدك بىر تھولىنى عبارت
دەكىيدىر؟

حىيات، تەكىرات، تأثرات قلب بىشىك بۇ تىموجات كونا كۇنى حىيات روزكارىيىڭ
و زانىه معروضىدە. تىبىلدى، تكىملەدە بۇرۇز كارك پۇيرازدىن لو دوسە دوئەستىن باشقە
بىرىشى دىكىلەر. ھوا دەكىيىشىدە كە انسانىك ھۇرتى دە سېرىتى دە، آخرە نامىرى و كىندىنە
نا محسوس بىر طېز تىرىجىدە باشقە بىر شىكل ورنىك آلىر.

قىلىق، بىرمعنai مخلوقىدە، ھەزماندىن و مکائىدە اوئىك حىلىنە قادر اولان يىكانە خالقىندر.
او يالە عالىلر كوردم كە مشهور جەھالدىن فرقلىرى يوقدى. يېجە نامىرى دىلە مشاهىدە
ايىدم كە عالىجىنابىرى مىروتلرىنە حىران بىراقدىلەر. ظاهرآ افلا كە اوچانلىرى حقيقىدە

کریم و نسیم

شرق

یرده سورونین ایکن بولدم . قویاً بیلیورم ظن
ایش کلمم الا از طانید قلمم او لدیغئی ا کلامدم .
فوق العاده بژرو ته مالک او لا تزرک سفالث رو
حیه لزندن معلول اولدم . طوغر و لقله کتب
اعتبار ایتمش : اویله ایکریلش تماشا ایلدم که
آرایش عالمدن نفرت ایتمد ، رسماً عادل غد
اولنانلرک اکثریسی اجرای اعتسافله اماته
زمان ایلدکلریجی او کرندم . هیهات ! هر کسی
ا کلامق ایستهدم ، هر شیئه واقف اولمغی
او زلهدم . چالیشدم ، او قودم ، یورولدم فقط
عاقبت مکتب تحریه نک امتحان او طه سندن
چیقدیغیم کون ، هر علم و فنده سقوط ایتدیکمی
تعجبیله کوردم . بر شنی بیلمه دیکھتی بیلمکله

متاثر اولدم . درجه جهالیک و سمعتی کندنه اعترافله بشریتک غروریه حیرتلر ایتمد .
آخری بیلمک ادعایی شویله طورسون ، کیم کندی اطرافیله بیله بیلمش ! . . .
نهایت ، نتیجه تفکرات عاجزانه می شویله جه تلخیص ایلدم : هر شخص ، هویتی
اعتباریله یا بزمهره یا خود ریحه مشاهدر . سطحی اولان انسان نه کی در چونکه قعری
اولدیجه معلومدر . درین اولانی ایسه دکنره بکرر ، ذیرا هانکی عمانک اعماق بی پایانی ،
حیله اسقاندیل ایدیله بیلمشدر ؟ هن توجی باشنه برشقه جه دریشکدر .

فردیه همیون

۱۴۳۳

کوی مکتوب لری

۲

« اختیار باعچوان . . . »

انسانلره آلتون دوغوران و او زنده باریندر دیغئی میلیارلریجه مخلوقاتی بسلام یوب
طویوران بواصلی وجومرد طوراً . . . زوالی اختیار باعچوانه قارشی نه قدردم
حسیس لشمش ! . . .